

'Regnmakaren från Kiaochau' fick C.G. Jung höra av sin gode vän, sinologen Richard Wilhelm. Jung ville att den här berättelsen skulle spridas vidare.

'Det rådde stor torka där Wilhelm bodde; sedan månader hade det inte fallit en droppe regn och situationen blev katastrofal. Katolikerna gick i processioner, protestanterna läste böner, och kineserna brände rökelsepinnar och avfytrade gevärskott för att skrämma iväg torkans demoner, men utan resultat.

Slutligen sa kineserna, 'vi hämtar regnmakaren'. En skinntorr gammal man dök upp från en annan provins. Det enda han begärde var ett enskilt hus någonstans och där låste han in sig i tre dagar. På fjärde dagen började molnen samla ihop sig till annalkande oväder och det kom en kraftig snöstorm vid den tiden på året då ingen snö var att förvänta. En ovanlig mängd, och staden var så full av rykten om den fantastiske regnmakaren att Wilhelm gick för att fråga honom hur han gick tillväga. På europeiskt vis sa han: 'De kallar dig regnmakaren, vill du berätta för mig hur du gjorde snön?' Och den lille kinesen sa: 'Jag gjorde inte snön, jag är inte ansvarig.' 'Men vad har du gjort under dessa tre dagar?' 'Oh, det kan jag förklara. Jag kommer från en annan trakt där saker och ting är i sin ordning. Här råder obalans och sakernas tillstånd är inte som de bör vara enligt den himmelska förordningen. Därför är hela landet inte i Tao, också jag är ur min naturliga balans därför att jag är i ett oordnat land. Så jag behövde vänta i tre dagar till jag var tillbaka i Tao och då kom regnet naturligt.'

(Från CW 14 *Mysterium Coniunctionis* fotnot s 419 – 420. Min översättning).

Den här berättelsen kan sägas sammanfatta den analytiska psykologins sätt att se på människan och hennes värld. Den tydliggör psykets länk mellan jagets medvetna del och vårt omedvetna. Jung menar att denna kontakt skapas och hålls levande av att vi levandegör symbolfunktionen i vårt liv genom att bli praktisera drömförståelse och aktiv imagination. Jung kallade denna länk för *den transcendent funktionen* och såg den som grundläggande för *individuationen* under andra livshalvan.

'Regnmakaren från Kiaochau' sammanfattar individuationen och den transcendent funktionen som begrepp i en enda berättelse. Om himmel och jord inom oss och utanför oss, i vår inre och vår yttre värld är alltför uppsplittrade behöver balansen återställas. Den vise mannen för samman sin egen himmel och jord genom meditation. Individuation handlar om det individuella livet såväl som om vår kollektiva existens och ska inte sammanblandas med individualism. Det är ett starkt skäl till att den analytiska psykologin har något viktigt att säga till mig som människa i mitt vardagsliv och till mig som människa i vår globala värld.

Texten ovan är hämtad från Gunilla Midbøes hemsida: www.gunillamidboe.se